ANUL I.— No. 40. LEI 2 EXEMPLARUL MARȚI 6 NOEMVRIE 1923

CUVÂNTUL STUDENȚESC

ORGANUL·STUDENȚIMEI·ROMÂNE
DIN INTREAGA ȚARĂ

Redacția și Administrația: Bulevardul Elisabeta (Palatul Eforiei)

Anunciuri și Reclame se primesc la Administrația ziarului.

PREȚUL:
2 Lei numărul în Țară.
3 Lei numărul în Străinătate.

ABONAMENTE
Pe 12 luni — — — Lei 100.—
Pe 6 „ — — — „ 60.—
Pe 3 „ — — — „ 30.—

Pentru Preoți, Profesori, Învățători, Studenți și Ofițeri:
Pe 12 luni — — — Lei 70.—
Pe 6 „ — — — „ 40.—
Pe 3 „ — — — „ 25.—

Mai sunt judecători în România?...

Odinioară slăbiciunea guvernelor, prin abilitatea cutărui ministru știa să treacă peste momentele critice ale guvernărei, prin o diversiune asupra situației externe. Era mijlocul învechit, mijloc care anevoe ar fi putut servi astăzi, celor câțiva înecați ai regimului. Opinia publică ar fi privit rece orice invențiune de cabinet, având convingerea că nimic cu adevărat grav nu se petrece peste granițe, pentru a legitima îndreptarea gândurilor în afară. Rănile și svârcolirile dinăuntru erau prea mari și prea imediate ca vechiul sistem să izbândească.

In desperare, oportunismul inventiv și ingenios al interesaților a găsit un minunat prilej în montarea de operetă a „complotului" intern.

Amplificând și exagerând un fapt ce refuză dârz să fie încadrat de textele codului penal, au realizat o iluzorie consolidare, apelând din nou la liniștea și încrederea masselor, de care guvernul are absolută nevoe, în clipele când siguranța statului este în joc.

Prezentându-se partizanilor în postura de salvator al ordinei și al guvernului, marele judecător de instrucție spera să-și consolideze locul în guvern. Dar ingratitudinea omenească nu cunoaște margini. Remanierea a dovedit-o!

Voi înfățișa elementele constitutive ale infracțiunei complotului, elemente pe cari nu le întrunesc faptele colegilor noștri ce-și istovesc sănătatea și tinerețea la Văcărești.

Al. III. Art. 79 cod. penal spune:

„Complotul este atunci când prin „sfătuire se va fi luat *întreaga hotă-„rîre* și se va fi făcut, punerea la cale „între două sau mai multe persoane, „spre a ajunge la vre'una din acele „crime prevăzute de Art. 76 și 78".

Acest aliniat cuprinde definițiunea legală a infracțiunei în analiza căreia vom intra mai la vale.

Se cuvine să înfățișăm și cuprinderea celor două articole pe cari le menționează aliniatul de mai sus, articole ce indică faptele ce trebuesc a fi urmărite de grup, pentru ca infracțiunea complotului să existe.

Art. 76 spune:

„Orice atentat în contra vieței dom-„nului, sau în contra persoanei, se va „pedepsi cu munca silnică pe viața.

și Art. 78.

„Atentatul ce ar avea de scop de a „surpa prin mijloace răzvrătitoare și „ridicarea de popor forma guvernului „sau de a ațâța pe locuitori de a se „scula în contra autorităței domnului, „se va pedepsi cu recluziunea.

Mă întorc la aliniatul III Art. 79 care, cum spuneau mai sus, cuprinde definițiunea legală a infracțiunei complotului.

Prima condițiune cerută este existența unei sfătuiri. A doua subordonată celei dintâi și indispensabilă este existența „hotărîrei întregi".

Și aici fac o paranteză. Codul penal pedepsește numai faptele săvârșite și tentativa care cuprinde acte de executare. Nu e suficient să intenționez să calomniez; dacă n'am pășit la proferarea de cuvinte calomnioase, nici vorbă nu poate fi de a-mi pedepsi gândul, care mi-a fulgerat o clipă mintea.

Pun la cale asasinarea unui dușman vechi al meu. Trec dela elaborarea intelectuală a planului, la pregătiri materiale, cumpăr un revolver și-mi fixez ziua când, la un colț de stradă, voi realiza planul.

Libertatea de conștiință — în cazul normal — va putea să-mi ridice până în ziua executărei, felurite gânduri, remușcări, șovăeli. In ipoteza că fondul meu moral e sănătos, reviu asupra rătăcirei de o clipă. Incontestabil că există numai un început de act de executare, fără să existe tentativa în sensul legii și nu există nici pedeapsă. Ea ar exista, în ipoteza când în momentul ce încărcam revolverul, un agent mă oprește să apăs trăgaciul. Abia în această clipă se poate vorbi de existența tentativei. Inchid paranteza spunând că toate aceste se aplică în dreptul penal comun. Când e vorba de siguranța statului, teama și grija de a nu fi prea târzie reprimarea, după ce actele de executare au dus la sfârșit fapta criminală, legiuitorul și-a luat o garanție în plus, pedepsind în acest caz izolat, simpla intențiune. In acest sens Art. 79 cod. penal vorbește de „fapte începute pentru a pregăti executarea".

Până la a examina dacă a existat ori nu acest element al infracțiunei trebue în prealabil să verificăm existența primului și indispensabilului element, acela al „hotărîrei întregi" cum spune al. III, art 79. Hotărîrea întreagă, precisă și bine conturată, n'a existat. Toate acele diversiuni, cari au dus până la retragerea aceluia care se desolidariza, în fața simplei propuneri aruncate, învederează inexistența unei „hotărîri luate în întregimea ei". Adversarii studenților își fac o armă din jurământul depus, afirmând că aceasta dovedește „hotărîre întreagă". Adevărul este că acest jurământ nu lega pentru fapta ce li se impută, ci era o legătură de conștiință față de problema studențimii, a cărei soluționare avea să fie încercată prin mijloace permise și la lumina zilei. Ieșenii s'au legat deasemenea prin jurământ. Inseamnă aceasta că sunt complotiști? Deci nu există nici o dovadă că a existat o clipă, hotărîrea precisă și îmbrățișată de toți, așa cum cere legea.

O altă condiție cerută pentru a fi vorba de un complot, e ca scopul urmărit să fie acela pedepsit de Art. 76 și 78 reproduse mai sus.

Ori, Art. 76 nu poate rămâne în discuțiune, chiar în socotelile celor mai rău intenționați față de studenți, cari n'au urmărit o clipă atentatul la viața Suveranului.

Studențimea și cei închiși, în special, nu odată, au dat dovadă de dragoste și supunere față de coroană.

Rămâne deci cuprinderea Art. 78. Evident chestiunea o punem ipotetic. Admițând că în contra cerinței legii din al. III art. 79 grupului studenților arestați li s'ar pune eticheta juridică de complotiști, urmează să se dovedească și n'au valoare decât dovezile reale nu prezumțiunile fanteziștilor — că scopul urmărit era „surparea prin mijloace revoluționare și ridicare de popor a formei guvernului, sau de a ațâța pe locuitori contra autorităței Domnului" căci aceasta cere legea pentru a putea vorbi serios de „complot".

Ce om serios ar putea crede că în intențiunea arestaților era să răstoarne guvernul prin ridicarea poporului? Supozând realizarea simplei propuneri aruncate, oricine poate vedea consecințele circumscinse la dispariția a două trei figuri. Dar arestații au declarat că aceasta „ar fi fost" arma finală, când studențimea ar fi obosit, deci cei cari ar fi putut să constitue „poporul răsvrătit" studenții, nu contau în planurile fără contur și fără forma definitivă a „complotiștilor".

Rezumând: nu există complot pentru simplu motiv că nu există „hotărîre întreagă", care implică plan precis și îmbrățișat de toți. Dacă, prin imposibil, s'ar susține cu rea credință existența „hotărîrei definitive" nu este realizată cea de a doua condițiune, aceia a scopului urmărit pe care-l fixează articolele menționate 76 și 78 cod penal.

Există o simplă propunere neagreiată. Textul nostru este imitat după Art. 89 cod. francez carele pedepsește simpla propunere indiferent dacă a fost primită ori nu.

Acest aliniat din textul francez n'a fost strecurat în legea noastră penală. Nici o pedeapsă fără text, spune un principiu elementar de drept.

Strașnicia legiuitorului francez, spre lauda traducătorului român, n'am imitat-o.

In Franța această exagerațiune și a găsit o severă critică în doctrină. Intru cât articolul nostru n'a reprodus ultimul aliniat din Art. 89 fr. la noi nu poate fi vorba de a pedepsi o simplă propunere neagreiată.

* * *

Judecătorii drepți sunt rari. Studențimea n'a disperat de lipsa lor și are ferma credință că va putea exclama: în România mai sunt judecători.

V. M.

Pentru ce a fost arestat TRAIAN BREAZU

In întreaga chestiune a „complotului", s'a procedat călcând legile în picioare. Ceeace s'a făcut însă cu studentul **T. Breazu**, *de la Cluj, e o barbarie. Menținerea lui în arest e o dovadă că acest caz nu e produsul unei surescitări momentane a organelor judiciare, ci al unei persistente mentalități putrede.*

Ținem să repetăm din nou în fața opiniei publice studențești că acest bun coleg al nostru e absolut **nevinovat**. *Din cauză că locuia cu unul dintre „conspiratori" a fost arestat cu o îngrozitoare brutalitate, ridicat noaptea din așternut, și în dispreţul legilor umanitare și sanitare transportat la București, nemâncat, răpus, obosit. Asemenea inchiziție numai pe vremea Țarilor Rusiei s'a mai pomenit. Sosit la București, judecătorul Radovan n'a găsit la protestările de nevinovăție ale lui Breazu, alt răspuns mai delicat decât:* **„minți"**.

La riposta curajoasă a colegului nostru, Radovan, înfuriat, emise mandat de arestare împotriva lui.

Și contrar obiceiului de a transporta la Văcărești pe studenți cu automobilul, îl trimise, în toiu de noapte, cu convoiul ocnașilor, pe jos, nedormit, epuizat, nemâncat de 2 zile.

Sosit la Văcărești, nu fu lăsat împreună cu ceilalți studenți în camerile lor, bune și uscate, ci fu dus la celulă „de spital", lată de 1 m. jum. și lungă de 3 m., cu ciment rece pe jos. Fu ținut acolo 10 zile, până ce, la protestările colegilor și ale avocaților, i se dete și lui o cameră sănătoasă.

In acest timp mandatul 'i-a fost confirmat, confruntările cerute de colegul nostru și promise de judecător, fură amânate la infinit și instrucția suspendată.

Toate acestea se făceau unui om **cu desăvârșire** *nevinovat, care nu cunoștea de loc planul de „complot" al colegilor lui, pe care, în majoritate, nici nu-i cunoștea. Intrebăm pe primul ministru dacă comuniștii au fost supuși, acum doi ani, unui regim analog?*

De ce atunci această excepție?

Răspundem noi: petruca triumful cauzei noastre să fie mai apropiat.

Iar pentru acela cari, sunt nevoiți a deveni, fără vină, obiectul acestor **fructuoase** *persecuții, — studențimea română n'are decât dragoste multă și recunoștință vie.*

R.

Cine e d. Radovan?

Judele instructor al cab. 5, d. Radovan, care instruește afacerea „complotului", nu ne inspiră încredere. Motivul e (pe lângă felul cum a tratat pe colegul Breazu) și incidentul scandalos provocat de d-sa, acu-i o lună, când, arestând pe studentul **Frimu** *dela Iași, sub învinuirea că ar fi spart geamurile ministrului Văitoianu (deși el nu păcătuise decât prin faptul că în acel moment trecea prin apropierea casei Generalului), și depunându-l la Văcărești, 'i-a aruncat în obraz, în fața ocnașilor, rânduiți în șir, următoarele cuvinte:* **„Dacă nu ți-am pus lanțuri, la mâini și la picioare și aruncat la arest secret, — e că îți fac un favor. D-ta ești mai vinovat decât oricare dintr'acești Criminali".**

Singur, neajutat de nimeni, Frimu n'a mâncat timp de două săptămâni, decât pâine și apă, așa că la 9 Oct. când s'a întâlnit cu ceilalți studenți arestați, era slab, răpus, bolnav de icter, de care nu s'a vindecat nici până acum. Felicitările noastre d-le Radovan.

Scrisoare deschisă

Majestății și Măriei Sale

Majestate,

Tu nu guvernezi, dar Tu conduci, Majestate!

Am vrea să știm cine guvernează, căci guvernele ocupate ca interesări, remanieri și consilii de administrație, n'au timp să mai vadă și de țară. Nu cumva la noi guvernează străinii, Majestate, cum vor, cum se pricep și cum le cere interesul?

Sfetnicii Majestăței Tale sunt simbriașii lor: Țara îi plătește cu 10.000 iar consiliile de administrație jidănești cu 100.000; pe cine dar să servească Majestate!

Purificată de focul răsboiului, Nația Românească pătimitoare, a încercat să se ridice, crezând că are și ea dreptul să vorbească, după străduința faptelor ei.

Studenții vor carte românească, Majestate. Societățile Naționale vor domnia Românilor în Țara Românească a strămoșilor lor. Vor ordine, vor disciplină, vor erarchie, Majestate.

Ei au jurat pe Dumnezeu și pe sufletele morților de răsboiu să-și apere țara, să-și apere Tronul, contra vrăjmașilor dinlăuntru, așa cum le-au apărat eri contra dușmanului din afară.

Dece dar atâta prigoană, Majestate! Căci procurorii Guvernului Majestăței Tale, din ordinul unui ministru de Justiție — actor palestiniar. — al cărui șef de cabinet e un jidan, i-a trimis la Văcărești, Majestate.

Și Văcăreștii au devenit astfel Seghedinul românilor de pretutindeni.

Poporul singur Te iubește, Majestate. El privește cu durere cum toate guvernele Te mint și Te lingușesc când sunt la putere, Te bârfesc și Te insultă după ce pleacă.

Patru ani de dragoste fățarnică, șapte ani de insultă, Majestate.

Poporul singur Te iubește cu adevărat. El nu-Ți cere favoruri, dar Iți cere dreptate, Majestate. Totdeauna nația românească a flămânzit după dreptate!

In vremea răsboiului, pe frontul Moldovei, toate autoritățile ne spuneau că odată înapoiați în teritoriul atunci ocupat, nu se vor găsi destule frânghii, pentru a spânzura pe cei ce ne-au trădat. Și noi la fel am spus celor ce-au murit sub comanda noastră Majestate. Iată că astăzi autoritățile au găsit frânghiile, dar în loc sa le întrebuințeze împotriva trădătorilor de eri, în unire cu aceștia le folosesc împotriva noastră. Toate bune, Majestate, dar cum rămâne cu vorba noastră dată morților noștri!

Ne mor Românii, Majestate. Zilnic, fii buni de pe front ai Majestăței Tale și frații vitregi ai guvernului de astăzi sunt sfărâmați — așa fără judecată.

Apoi Dumnezeu știe, Majestate, dacă sufletele noastre anemiate și terorizate astăzi, vor mai avea tăria să se ridice mâine, în clipa în care caracatița iudaico-bolșevică își va lipi tentaculele de colonadele tronului Majestăței Tale.

Și Majestatea Ta va striga atunci „la arme", dar ei vor chicoti, Majestate, căci armele vor fi ruginite iar sufletele fărâmițate și întemnițate, vor fi spulberate într'un singur miez de noapte de uraganul Internațional.

Și atunci Majestate, vai de noi și vai de Tine.

Măria Ta,

Iți auzim chemarea. Ne chemi la Tine, Măria Ta, așa cum ai chemat pe bunicii noștri, în vremuri de răstriște.

Mărit fie Domnul Dumnezeul părinților noștri și slăvit să fii Tu deapururi Măria Ta!

Indurare îți cerem pentru nevrednicia noastră. Milostivește-te stăpâne. Nevrednici am ajuns, nu din umilință, Măria Ta, ci din răbdare, căci Tu însuți mai eri ne-ai măsurat vrednicia, în lupta cu vrăjmașul, înfrățindu-te cu bucuria și amarul nostru.

Milostivește-te stăpâne așa cum te-ai milostivit în lungul vacurilor, căci mare prăpăd a căzut peste Neamul nostru.

Robi în țara noastră am ajuns, Măria Ta, legea ni-e pângărită, cinstea ni-e furată iar dreptatea se vinde cu balanța, Măria Ta, și noi suntem săraci...

Tare am mai avut dorința Măria Ta, măcar de o zi de dreptate într'o viață de suferință, dar când am dat să o cerem, ispravnicii stăpânirii — n'ar fi mai fost să mai ajungă, — s'au repezit cu harapnicele pe noi și de atunci bat, bat într'una spatele noastre goale.

Bat ispravnicii, Măria Ta și bat amarnic, căci bat pe plată de strein și pe plocoane, iar noi plocoane nu avem și de ploconit nu ne-au învățat bunicii, Măria Ta.

Noi am învățat să lucrăm pământul și să ne apărăm moșia. Pământu-i bogat, așa dupe cum știi, dar noi suntem săraci lipiți pământului, Măria Ta, săraci în țară bogată.

Și bat ispravnicii, Măria Ta, și râd veneticii și chicotesc vrăjmașii.

Am răbdat. Nu am plâns că ne era rușine, am răbdat așteptând să mântue ispravnicii cu bătaea.

Dar anii pleacă și alții vin, tot mai flămânzi, Măria Ta, numai noi rămânem pururi aceiași.

In al 11-lea ceas ne-am adus aminte de Măria Ta și de binele ce l-ai făcut părinților noștri. Că alt chip și alt drum nu mai vede sufletul nostru amărît peste putere și vrere.

Dumnezeul părinților noștri nu a murit iar urechile noastre nu au asurzit întru atât încât să nu-și mai audă chemarea.

Și plânsetul nostru se va schimba în cântec haiducesc, Măria Ta, frate bun cu doina strămoșească, pentrucă amândouă trecând peste vac de vac, să arate urmașilor câtă obidă fanariotică s'a revărsat pe capul nostru, începând cu anul dela Hristos una mie nouă sute douăzeci și unu.

De astăzi înainte vom râde și vom plânge laolaltă, Măria Ta.

Ți-am auzit chemarea în clipa desnădejdei noastre. Deschide-ți brațele Măria Ta.

Tu ești întreg al nostru și haiducia de vremuri grele, e danie strămoșească, Măria Ta, **Slăvite Codru.**

Conștiința Națională

CINSTEA POLIȚIEI

Unui student arestat i s'au furat rufele la poliție (3000 lei valoare).

CAZUL D-nului ROSENTHAL

O amintire mi s'a stârnit și se cere pe hârtie...

Intr'o zi de-acum doi ani, pe când eram la ministerul de culte, cetind o știre scurtă în „Universul", care anunța la o biserică din capitală un parastas pentru Coșbuc și făcea apel la prietenii marelui scriitor să-l cinstească memoria cu prezența lor, mi-aduc aminte, am rămas dezolat dându-mi seama că îndatoririle oficiale nu-mi îngăduiau să asist la trista ceremonie evocatoare. Am trimis deci un delegat al ministerului să mă reprezinte. Omul meu, un tânăr și distins artist, când s'a întors a doua zi să-mi relateze săvârșirea pioasei slujbe, avea lacrimi în ochi și glasul tremurat de revoltă. Mi-a spus că la biserica Sfânta Vineri n'au fost de față decât șapte persoane la comemorarea lui Coșbuc, că era un aspect sinistru de părăsire și sărăcie, că troparele preotului răsunau în gol ascultate de cei trei studenți din colț, în vreme ce văduva poetului cu lumânarea în mână privia biruită împrejur, văzându-se atât de singură pe lume. Tânărul îmi zugrăvea tabloul posomorît în toate detaliile lui, rămăsese sguduit de nerecunoștința unei societăți pripite, probabil cadențele sonore ale maestrului îi robeau sufletul mai tare ca oricând și stătea în fața mea buimăcit și desarmat ca după o mare rușine. L-am ascultat până la sfârșit, n'am putut să-i dau nici o lămurire, mă gândeam la risipirea unei vieți, la poezia lui Coșbuc, la țăranii pentru care strigase el foamea pământului și când puneam o rezoluție pe hârtia din fața în atmosfera rece a cabinetului ministerial, mintea mea fărâmița strofa profetică:

Din codru rupi o rămurea,
Ce-i pasă codrului de ea,
Ce-i pasă unei lumi întregi
De moartea mea?

Acest scurt epizod plin de înțeles mi l-am reamintit deunăzi când am cetit în „Dimineața" strălucita listă a atâtor somități politice, în frunte cu o întreagă pleiadă de actuali și foști miniștri, care și-au depus carta d-lui Iacob Rozenthal, în urma regretabilului incident al acestuia în incinta unui hotel. Imi dau toate silințele să suprim pentru moment anumite analize care-ar duce la constatarea unei serii întregi de adevăruri dureroase, proiectând câteva lumini în camera obscură a conștiinței multora, dar urmând linia dreaptă a judecății echilibrate, mi-e peste putință să nu relev unele lucruri de interes general. O fac aceasta în deplina cunoștință a tuturor riscurilor profesionale, spunând dela început că valoarea cuiva nu se poate schimba în opinia mea fiindcă a avut nenorocirea să-l calce tramvaiul, și că pentru „presa" negustorilor dela București aprecierile de ieri trebuiesc reeditate neted și fără reticențe.

Suntem iarăș în plin cinematograf și în accente de melodramă de calitate inferioară.

Cazul domnului Rozenthal a răscolit cu multă putere patima și exagerarea cu care arândașii opiniei publice operează la noi. O întreagă literatură plină de nevroză și de venin s'a brodat zilnic pe acest eveniment și s'a vărsat din gura mașinilor rotative pe toată întinderea țării. Pagini întregi, ca după o mare catastrofă națională, mențin necontenit interesul crescând și agită lumea scormonind în societate pasiuni înfrigurate. S'au dat la o parte problemele noastre curente, s'au eclipsat întâmplările externe, pentru ca într'un stil colorat și cu o particulară viziune, România să fie întreținută fără nici un răgaz cu această nesfârșită poveste. S'ar părea că „*directorul nostru*" din strada Sărindar este un mare erou, un fel de Galileu, victimă a libertății de gândire, că activitatea și numele lui s'au legat în mod definitiv de principiile progresului uman, că toți suntem datori să-i cetim de-aci înainte operile complete și că presa, sfânta presă știrbită în prerogativele ei, ridicându-se într'o protestare unanimă trebuie să vestească continentului primejdia.

Nu, — să ne întrerupem pentru câteva clipe emoția și să vorbim românește.

Nu vom proslăvi bătaia, nici nu vom arunca lozinca violenței brutale ca un remediu justificat în mintea deaproapelui. Dimpotrivă, regretăm din inimă gestul nesocotit care dă străinilor dela noi aparența dăunătoare și prin strigătele desperate din jurul lui ne face până la San-Francisco peste depărtatul Ocean o rea reputație. Dar, ceea ce o am făcut totdeauna, facem și astăzi: refuzăm cu scârbă minciuna și exagerarea. Domnul Rozenthal să se facă bine, e dorința noastră, să înceteze cât mai degrabă buletinele medicale iscălite de patru doctori și publicate în edițiile de dimineața și seara ale ziarelor d-sale, cu o regularitate obișnuită în lumea veche numai la boala gravă a papei sau a suveranilor. Domnul „director" rămâne exact acolo unde-a fost în judecata noastră înainte cu cinci minute de odioasa lovitură de baston. Nu e interesant să schițăm tocmai cu această ocazie cariera instructivă acestui fericit potentat de cerneală, care fără să scrie vreo dată un cuvânt a isbutit totuși să devie un temut „director" al scrisului altora și să-și asigure un maxim de beneficiu pe urma acestei situații. E de reținut însă pentru actualitate faptul că numitul domn este unul din patronii acelei prese de bulevard de care s'a mai vorbit în coloanele revistei „Țara Noastră" și care străină de însușirile sufletești ale neamului, urmărind numai acapararea unor interese materiale, cu un nivel intelectual coborât și cu impulsuri morale îndoielnice, a contribuit în mare măsură la trivializarea gazetăriei noastre și la isgonirea bunului simț din viața publică. Domnul Rozenthal, milionarul de astăzi care se plimbă cu agenți de poliție după dânsul și are apartament la un luxos hotel din capitală, este oare dintre oamenii care prin muncă și ideal au răzbătut în viață și cer dreptul să îndrume conștiința obștească din statul român? Care-i sunt studiile, care talentul și care apostolatul de pân'-acum? Nu le știe nimeni, nu le-a văzut nimeni din lista admiratorilor săi de ocazie. Sunt zadarnice cărțile de vizită, zadarnică agresiunea, zadarnice certificatele asociațiilor de presă, dimpreună cu notele patetice lansate de către „Liga drepturilor omului". Viața unui om nu se schimbă, pecetea ei rămâne neînduplecată. Și dacă e pe întrebări, am dori să știm cine-a creat la noi această atmosferă penibilă de înveninare, aerul pestilențial care ne strânge de gât? Cetiți două coloane din gazetele lor, cântăriți-le spiritul și adjectivele și veți avea răspunsul. Incepând cu Dumnezeu din cer, continuând cu Regele și înglobând toate personagiile de pe arena publică, tiparele din Sărindar batjocoresc totul. Toți care-am avut un cuvânt de spus și-am simțit în viață ispita unei idei, suntem coborâți în acest pat al lui Procruste, toți suntem stropiți cu noroi din rotativele lor, suntem hoți, dela orice prim-ministru al țării și până la subsemnatul „castelan dela Ciucea". Indivizii certați cu legea și cu sintaxa fac pe cenzorii moravurilor și retranșați după paravanul unui ziar, prezenți pretutindeni și pururea anonimi, pomanagii de toate ușile vorbind cu demnitate, lachei ai capitalismului și predicatori ai democrației, ei speculează instinctele josnice ale mulțimii pe care le schimbă în bilete de bancă...

La toate ocaziile iese la iveală metoda consacrată.... Iată acum cazul d-lui Rozenthal, sau iată „complotul" universitarilor pe care nimeni nu-l vede limpede și care poate fi tot așa de ușor aberația unei revolte tinerești ca și lovenția unui creer interesat. Există vre-o măsură, există un spirit de ponderată cercetare, ca să examineze chestiunile? Sunt numai rachete aprinse aruncate în toate părțile, săgeți muiate în venin, scrâșniri de ură care se asvârle în public de către acela ce-au invocat teorii umanitare pentru apărarea lui Goldstein și nu s'au prea prăpădit de jale cu săptămânile când cu morții bombei dela Senat...

Așa stau lucrurile, acesta e adevărul, indiferent de injuriile pe cari mi le va trimite ilustrul moralist și om de litere dela cutare redacție...

Societatea, firește, ca orice organism elimineaza cangrena de pe trupul ei. Că în protestarea pe care o resimte intervin și violențe antipatice e regretabil, dar se explică. Adevărul este însă că la noi o luptă surdă a început împotriva acestor clișee uzate străine de sufletul nostru. Lupta se întețește mereu, valurile cresc din toate părțile și numai orbii nu le văd. Vor putea depozitarii apucăturilor străine să se adapteze la noua configurație de simțire a vieții noastre naționale? Vor fi în stare atunci să-și ducă înainte micile și marile negoațe. Nu vor putea să se atașeze la ambianța proaspătă și să primească lozincele ei? Atunci curentul care e pe drum al primenirii sufletești îi va înlătura cum înlătură marea scândurile corăbiilor naufragiate...

D. Honigman și confrații săi sunt invitați în mod binevoitor să mediteze asupra acestei dileme.

Octavian Goga

ZIUA JUDECAȚII

Rectorul Iacobovici dela Cluj, își ia răsplata faptelor sale odioase

Duminecă 28 Oct. s'a deschis, cu solemnitatea obișnuită, în aula Universității din Cluj, noul an școlar 1923-24.

Când se ridică la tribună fostul rector **Iacob Melcon Iacobovici**, spre a-și face darea de seamă asupra activității sale din anul trecut, toți studenții aflători în aulă, au părăsit-o în mod ostentativ și au plecat.

O mai demnă, nobilă și rece răsplată dată unui străin cocoțat în fruntea unei instituții culturale românești, de unde a desfășurat cea mai veninoasă persecuție a celor ce căutau salvarea unei țări care nu era și a lui, nu se putea da, din partea unui corp atât de conștient și ales ca al studențimii române.

Protestul studenților Macedo-Români

Societatea Studenților Macedo-Români a fost înștiințată prin miile de glasuri disperate care ne sosesc dela frații noștri din Macedonia, că după ce autoritățile de acolo le-au închis toate locașurile de cultură și de rugăciune, după ce au expluzat peste graniță pe intelectuali, după ce prin tot felul de persecuții organizate au îndepărtat dela căminurile lor pe toți fruntașii neamului mai cu dare de mână, după ce au înăbușit cu sânge și exil orice încercare de manifestare națională, după ce au deslănțuit contra elementului românesc de acolo o adevărată teroare pentru exterminarea lui ca neam; guvernul și autoritățile grecești au dat voie la cei aproape un milion de refugiați greci din Asia-Mică și Tracia să dea năvală asupra satelor românești din Macedonia grecească, gonind cu dea-sila pe stăpânii caselor și pământurilor românești.

In furia lor nebună ca și în setea lor nesățioasă de refugiați trecuți prin foc și sânge, alimentată și de sprijinul fățiș al guvernului și autorităților grecești, ei stropesc în drumul lor cu sânge românesc *mai toate* satele care încearcă să le opună o rezistență de legitimă apărare contra acestui puhoi copleșitor ce servește de instrument orb, veșnic mascaților și pedepsiților asasini ai neamurilor balcanice.

Familii nenumărate sunt asvârlite fără milă pe drumuri acum, în ajunul iernei, iar în casele lor se instalează noulii proprietari învestiți, cu puteri discreționale de autoritățile grecești, avutul și gospodăria proverbială a fraților noștri trec direct în mâna refugiaților cotropitori, iar bătaia până la sânge și moartea este singura lege care îi guvernează cu toată austeritatea. In zilele din urmă câțiva dintre colegii noștri au primit de acolo dureroasa veste a morței părinților și rudelor lor căzuți victime furiei acestor ucigași de meserie.

Jalea și doliul s'a lăsat peste regiunile Aromânești ale Megleniei, Veriei, Vodenei, etc. mii de glasuri sfâșietoare se îndreaptă din acele părți spre noi cei de aici.

Ei cer doar atât: să-i mângâem ca oameni dacă nu ca români pe care i-am uitat de mult...

Noi studențimea Macedo-Română alături de colegi noștrii dela cele 4 universități ale României Mari, interpreți fideli ai fraților noștri de peste hotare, cu sufletele pline de revoltă și durere ne ridicăm cei dintâi glasul nostru energic de protestare, contra tuturor acelora care într'un mod sistematic atentează la școala, biserica, avutul și viața fraților noștri, cu speranța că la glasul nostru tremurător se vor alătura și glasurile celor 18.000.000 de cetățeni Români ai României Mari, răzbătând măcar până în samavolnicii Balcani, veșnic stropiți de sânge românesc.

Președinte, Simeon Țovaru.

Secretar general, Guza Hotta

Indrăzneala Jidovească

Jidanul Moritz Schweig, directorul ziarului «Curierul Israelit", își permite să scrie într'o broșură, intitulată „Arme Ruginite", că *atitudinea Jidovilor sub ocupația germană a fost ireproșabilă.*

Nu avem nevoe să dovedim cât de grosolană e această minciună. Vor ști să o califice așa cum trebue Românii cinstiți, cari știu că Jidanii s'au pus de bună voe în slujba dușmanului.

Atragem însă atenția cititorilor, că individul Moritz Schweig, care dă asemenea sentințe, a avut o atitudine atât de ireproșabilă sub ocupație, încât, la plecarea armatelor germane, *a fost trimes să dea cont de ea înaintea Curței Marțiale.*

Precum dezertorul Iosef Bercovici, în teza sa doctorat, slăvește eroismul soldaților Jidani pe câmpul de luptă, tot astfel Moritz Schweig se simte azi calificat să împartă Jidovilor, certificate de buna lor purtare, sub stăpânirea nemțească.

Indrăzneala aceasta obraznică e, după cum se vede, o caracteristă a rasei lor.

Ștefan Mihăilescu

Răspuns

(Ziarului „Aurora" din 19/10, 1923).

Art. „Impotriva agitațiilor fascisto-antisemite"

de Dumitru Timuci
Dorna-Candrenilor

De sigur că dacă ești de aceliași păreri, în speranță de a ți le transforma în fapte, cu tovarășii orbiți de abisul „protocoalelor înțelepților sionului" de peste Nistru, nu poți decât să te revolți contra legilor, neamului tău și a celor robiți legați în lanțurile întunericului.

Nici nu ne îndoim prea stimatul filo-perciunat de vastele D-voastre cunoștințe căpătate în atâția ani de plutonierat (în Austria) și-ți primim cu drag sfaturile părintești pe care ni le dai rugându-te din inimă să intervii la Lenin & comp. să înceteze cu rugămintele pe ângă „Sfatul Partidului Țărănesc" de a ne pedepsi pentru organizațiile noastre fascisto-antisemite, de care ții frică că într'o bună zi îți vor flutura adieți de zefir stimabilii perciunași; trebuind să ia arma în mână pentru apărarea dinastiei și tronului lui Todirică Aerțol.

Iți mai promitem că vom distruge toate Hacenkreuzurile care-ți fură vederea atât de adâncă, ești rugat în schimb să ne procuri batiste și țilindre roșii.

Iar steagul tricolor de care ne miră faptul că ai îndrăsneala de a-l pronunța, îl vom lăsa în înălțimea lui așa după cum ai știut să-l păstrezi în Mărășești Oituz și Jiu împreună cu Șulării, Blanchii și Sloimnii Carpaților fără să-l desonorăm cum ți se pare, cu „Crucea frântă".

Fii deci gata de luptă și când vom îndrăsni a tulbura liniștea ploșnițelor care s'au încuibat în ta în patrie nici pe cei mai plecați cap ce nu-și cunoaște rostul vieții... ca D-ta!

Promite-ne și drept mulțumire din partea arcașilor Hulgani din V. Dornei vom trimite celor 4 tovarăși țărăniști care au pus p. l. lar D-tale unul p. ll.

Societ. culturală „Vrancea", urmând ca în seara zilei de 3 Noemvrie, ora 9 seara, să dea în localul Academiei libere de pictură, din calea Griviței, 56, un festival artistic, roagă pe d-nii studenți și studente, a lua parte, intrarea liberă.

O altă Ticăloșie

S'au confiscat 5000 de exemplare din revista „Apărarea Națională". Dispoziția s'a luat de aceiaș oameni, cari acum două luni își justificau în lungi articole de fond dela unul din marile cotidiane, atitudinea antisemită ce o adaptaseră, așa din senin. Acum au schimbat puțin tactica. Atunci era nevoe de o declarație care să mai tempereze puțin agit. antisemite, iar pe de altă parte să limiteze numărul aderenților unor anumite organizații naționaliste, dovedind că nu sunt atât de ticăloși cum îi arătam noi. Acum situația s'a schimbat. Oportunismul impune altă atitudine. Banii jidovești cântăresc mai greu decât raționamentele reci ale unora și pericolul dezagregărei partidului prin dezidențe. Căci trebue să o spunem că politicianii noștri au țintă principală: satisfacerea intereselor lor personale, cărora le subordonează interesele partidului; abia în al treilea plan, și numai când există vreo coincidență între aceste interese, vin interesele „superioare de stat".

Și acești oameni ne obiectează că prin agitația noastră punem situația țărei într'o poziție critică. A țărei? O, nu! Poate că a reprezentanților acestei țări, în număr de câțiva cari,—recunoaștem—se află într'o poziție dificilă: între judecata poporului care **trebue** să vie, și între punga de arginți a lui Iuda, sau mai propriu vorbind între „ce va zice Europa".

***

Iar noi, studențimea, eșită din sânul acestui popor obidit, cari cunoaștem suferințele și necazurile acestui neam lipsit de noroc, am părăsit o luptă în care ne-am angajat; colegii noștri cari au urmat fanatici îndemnurile surde ale pământului plămădit cu sângele alor noștri, stau în adâncurile temnițelor. Numai că n'au de ce să se bucure vânduții. Starea de azi nu e atât de liniștitoare cum și-o închipue ei. Mai sunt încă energii, mai sunt încă mii de oameni dispuși la jertfă, în cari glasul conștiinței nu a adormit și pe cari suferințele neamului îi îndeamnă la luptă.

Aceștia atrag atenția vânduților lui Iuda, canaliilor din vârful ierarhiei sociale, unde servilismul și lipsa lor totală de scrupule i-a cocoțat, că nici o forță din lume nu poate zăgăzui și schimbă direcția spre care evoluția unui popor se îndreaptă. Iar când niște inconștienți se pun dealungul acestui drum cu o încăpățânare criminală, când nu țin seama de năzuințele și nevoile poporului, când procedează arbitrar, ascunzându-și lașitatea în umbra banilor cu cari s'au vândut,—atunci justiția imanentă strivește subt presiunea ei formidabilă pe exploatatorii fără conștiință și fără Dumnezeu ce ne batjocuresc țara.

Le zicem, deci: Păziți-vă pielea, nemernici!

Ion Siberi

IAR DECORAȚII

M. S. Regele a conferit d-nei și d-lui Pierre Solomon, „Crucea comemorativă a războiului 1916—1918 fără barete.

„Universul" din 26 1923.

***

Din lungul și nesfârșitul șir al trădătorilor și spionilor decorați de către prea onoratul nostru guvern, remarcăm și pe d. Pierre Solomon, care a fost decorat cu „Crucea comemorativă a războiului 1916-1918 fără barete".

Un sentiment de scârbă ne cuprinde sufletul în fața unor astfel de fapte, care tind să ne compromită definitiv moralicește. D. Pierre Solomon, după cum s'a publicat în numerele 8—9 din 8 Aprilie a. c. ale ziarului nostru este faimosul cetățean, care declară, solemn în testamentul său: „Nici un ban din averea mea să nu fie dat unei *opere românești*, căci odihna mea în mormânt ar fi turburată".

Aceste decorări, inconștiente, lovesc în cele mai sfinte sentimente patriotice ale noastre. Supunem cazul decorării lui Pierre Solomon d-lui Ministru de Război, rugându-l să cerceteze serios această chestiune.

C. S.

Galeria Morților Neamului Românesc

— Sacrificarea Apostolilor Creștinismului —

—o—

După ce jidovii ne-au acaparat complect viața economică, presa, etc., acum a început a ne distruge chiar și elementele din viața creștină ortodoxă.

După ce jidovii, prin representantul lor Max Goldstein, a pus bomba jidovească chiar în palatul Senatului, de pe urma căruia a **murit pe loc Episcopul Radu** din Oradea-Marea, apoi în urmă, din cauza suferințelor și ranelor căpătate de pe urma acestui odios atentat jidovesc, a murit și al 2-lea Episcop creștin: **Nifon al Dunărei-de-jos,** una din cele mai simpatice figuri creștinești. Deci, jidanii ne-au ucis în România până acum 2 episcopi, pe când în Rusia 38, deci în total 40 de episcopi, predicatori ai filosofiei blândului Christos.

Ca români și creștini, ne închinăm în fața memoriei acestor doi *apostoli sfinți,* uciși mișelește la datoria supremă de Țară, de către neamul odios al lui Israel, și sperăm că poporul nostru atât de blând și tolerabil, nu va mai tolerà aceste atentate jidovești, ale căror origină sunt dela jidanii din Rusia, care lucrează mână în mână cu jidanii din Regat.

Un cuvânt mai mult, că în aceste zile de *doliu național creștin,* când tinerii studenți creștini sunt închiși în temnițe, e să fim alături de Biserică, care a încearcat o mare pierdere și de generoasa studențime română, care luptă pe față pentru izgonirea jidovilor din școli, respectarea vechiului articol 7 din Constituție și respectarea cadavrelor creștinești.

E timpul ca toată românimea să fie atentă contra acestui balast de paraziți, pripășiți de câteva decenii la noi, în schimbul câtorva arginți, plătiți de fiecare cap importat, balast mărit acum cu alți jidovi veniți ca lăcustele de peste alte frontiere.

Pe mormintele acestor 2 sfinți Episcopi: Radu de peste munți și Nifon din Patria Mumă, o lacrimă scumpă și din partea noastră.

Așa a fost sortit acestui neam, chiar în aceste zile mari de unire, ca atât din partea Ardealului, de-abia unit pe veci la Patria-Mumă, cât și din partea Regatului vechi, să ni se sacrifice mișelește de jidovi, 2 apostoli smeriți, frați întru Christos—Ardealul deoparte cere răzbunare pentru apostolul său Radu, noi din vechiul Regat, de altă parte, cerem răzbunare pentru apostolul nostru Nifon.

Carpații doar mai stau la mijloc înduioșați de această tragedie! căci oamenii noștri de stat, din cauza nevrozei de după război, nu văd clar încă pericolul ce amenință țara, când la 7 Români avem un jidan, cum nu e nicăeri pe continent!

Numele acestor 2 martiri ai creștinismului trebue scrise cu litere cât mai adânci încrustate în istoria luptelor noastre naționale pentru a se înfiltra adânc în mintea generațiilor tinere, care mâine vor lua conducerea țărei.

Patria le-a făcut funerarii naționale, așa cum se cuvine acestor fruntași ai neamului și religiei, dar față de alarma aceasta dată de gazetele jidovești cu prilejul lovirei jidanului Rosenthal, un dușman al intereselor neamului românesc, avem datoria de a ține în mod permanent și treaz curentul național creștin, care zilnic se caută a se aboli de jidanii și jidoviții noștrii.

M. P. Florescu
Inginer inspector silvic

Conferințele D-lui Căpitan Christescu

In zilele de 20 și 21 Octombrie în amfiteatrul fundațiunei Carol I în fața unui foarte numeros și atent auditor d-l Căpitan Ing. Christescu a desvoltat două interesante conferințe.

In prima conferință d-l Căp. Christescu a expus sistemul d-sale de cosmogonie științifică „Organizarea celulară a lumilor". Conferențiarul a arătat cum eteronii primordiali au dat naștere particulelor de eter, cari au dat naștere atomilor.

Eterul este, în opoziție cu ceeace susține Einstein, material divizibil și mobil și el trebue luat ca bază materială a atomilor.

In privința luminei conferențiarul arată că pe nedrept se vorbește de lumină ce străbate spațiul de milioane de ani, energiile luminoase trebuind prin propagare să se piardă; în realitate energiile gravitațiunei, cari după Laplace se propagă cu o viteză de 50 de milioane de ori mai mare ca cele luminoase, se transformă în energii luminoase din cauza rezistenței mediilor materiale străbătute.

După o comparație între sistemul d-sale de cosmogonie științifică și cea biblică conferențiarul arată că realitatea lumei noastre depinde de observațiunile pe care omul le face dela sufrafața pământului, iar pe de altă parte că omul care voește, simte și gândește în concertul energiilor dela suprafața pământului este singurul viețuitor de acest fel din univers.

* * *

In a doua conferință d-l Căp. Christescu a arătat anomaliile teoriilor lui Einstein. Premizele dela cari grupul Lorenz-Einstein-Minkowski pleacă sunt greșite. Examinând faimoasa experiență a lui Michelson conferențiarul probează că aplicând formulele de transformare ale lui Lorenz se poate ajunge la absurditatea 1=2. In ce privește explicarea deplasărei perihelii lui Mercur, conferențiarul observă că Einstein se folosește de invasiabilitatea axei mari a orbitei, așa cum stabilește Laplace în teoriile sale bazate pe mecanică clasică și că observațiile lui de Verrier pot fi interpretate și altfel de cum le interpretează Einstein (rotațiunea axei mari a orbitei). Printr'o altă interpretare conferențiarul explică observațiile renumitului astronom francez ca datorite căderei spre soare a lui Mercur.

Ambele conferințe au fost însoțite de proecțiuni luminoase și au fost îndelung aplaudate.

Visuri Studențești

Piesă în 3 acte

de Petre Ionescu-Muscel

La toate popoarele, epocile udate de sânge pentru triumful libertății la început și a democrației mai în urmă, s'au imortalizat în scrieri literare, pentru a fi la îndemână tuturor și pentru a dovedi, că lupta pentru dreptate este prima datorie a oricui.

Citesc piesa „Visuri Studențești" și cred, că ea marchează o linie de conduită bine precizată în viața atât de sbuciumată a tinerimei noastre de astăzi. In lupta începută de ea pentru câștigarea pur și simplă a dreptului de viață, — căci căminuri, cantine și mai ales „numerus clausus" adunate la un loc le asigură viața, — această scriere apare ca un „memento mori" depe care să se călăuzească tinerii luptători.

Tendința acestei piese — căci este o piesă cu tendințe — nu este atât în a arăta dreptatea cauzei pe care o susține, ci mai ales — o repet — a tras un drum de urmat. Ce li se cere în această luptă? Ne-o arată „eroul piesii" Paul, un student care ajunge profesor universitar și care în toate acțiunile lui, are un judecător neînduplecat: conștiința.

Subiectul Piesii?

Un student sărac luptă vitejește cu viața, cu mizeriile ei și isbutește să ajungă, prin muncă, la cea mai înaltă treaptă socială. In această luptă are multe tentații — dragostea cu o evreică; încercarea de a fi „mituit" cu aur pentru a renunța la luptă; oboseala care îl cuprinde, când se vede aproape izolat în această luptă — dar „conștiința", veșnic trează îi dă noui puteri de luptă îi arată ce trebue să facă. Acest student însă are norocul sau nenorocul, să trăiască într'o epocă de frământări politice și sociale, care fac din el — un simplu muritor, în alte vremuri — un erou, aproape de un idol.

Celelalte personagii nu fac decât să se învârtească împrejurul lui și el, ca un nou zevs, le orânduește, rolul ce are de jucat fiecare, în această luptă complicată.

„Broderiile" piesei — atâtea iubiri tinere, încrezătoare, cu mari speranțe; milostenia pentru cei necăjiți care face parte integrantă din caracterul lui Paul; societatea veselă a tinerimii studioase care sburdă, deși grija vieții e mare — îi dau un caracter viu, plăcut și îi dau un ton original.

E poate prima piesă scrisă în acest gen și e cu atât mai de admirat, că apare într'o vreme turbure, aruncând o lumină vie asupra unei mișcări, blazată de acei cari au uitat să mai simtă românește.

Technica piesii nu lasă nimic de dorit. In concluzie, o recomandăm, căci, în aceste timpuri de amoralitate, autorul își închină cu cristalul, cari răspândesc sănătate și cinste în jurul lui.

I. I.

INFORMAȚIUNI

Aducem la cunoștința publicului că jidanii au tipărit o broșură mică intitulato: „Protocoalele Înțelepților Sionului". Jidanii au văzut că noi recomandăm o carte cu acelaș titlu „Protocoalele Înțelepților Sionului" și s'au gândit la **câștig**, *pe de o parte, — căci mulți o vor cumpără pe aceasta neștiind și fiind și mai eftină, — iar pe de altă parte să creieze atmosferă defavorabilă adevăratei cărți in care se vede sufletul lui Iuda în toată murdăria lui.*

Atragem atențiunea publicului că cea pe care o recomandăm noi, are pe coperta-i galbeaă, un semn vizibil în formă de stea, cu șease colțuri, este apărută în editura „Libertatea" din Orăștie, și are la început o scrisoare Către Românii conștienți de primejdia jidovească, a cunoscutului scriitor francez Roger Lambelin.

——

Suntem rugați a rectifică câteva detalii strecurate greșit în ultimul nostru număr:

D-l *Moța* n'a fost interogat întâiul, ci tocmai ultimul, în noaptea de 8-9 Oct.

D-l *Prof. Codreanu* nu cunoștea planul fiului său.

Colegul *Breazu* nu era bolnav când a fost arestat.

——

O delegație de studenți mediciniști, s'au prezentat la redacția noastră, predându-ne spre publicare o scrisoare de mulțumire, față de d-l director al Așezămintelor Brâncovenești, d-l inginer Greceanu, pentru solicitudinea ce a arătat-o în totdeauna față de studenții mediciniști, oferind anul trecut întreținerea complectă a 70 de studenți, iar anul acesta pentru 30 studenți, cari lucrează în acel spital.

——

Rugăm pe d. Lega, administratorul ziarului „Naționalistul" din T.-Severin, să binevoiască a ne trimite de urgență cele șease (6) clișee ale ziarului nostru și pe cari i le-am împrumut numai pentru 7 zile.

——

D-l Nicu Simionescu, apărătorul cafegiului asasin Braunstein din Bârlad, a fost ales vicepreședinte al Camerei Deputaților. La felicitările jidanilor, adăugăm și noi expresiunea sinceră a disprețului nostru profund.

Cum sunt arestați studenții la noi? Studentul C. Dănulescu, medicinist, n'a fost arestat decât datorită faptului că în ziua de 8 Oct, a fost vizitat de stpdentul Codreanu și Moța, în timp ce lipsia de acasă, fiind la Falcultatea de medicină pentru a da examen.

——

Colegii noștri, închiși la Văcărești, sunt aduși în fiecare zi — de două săptămâni — la Tribunal și ținuți, dela 1-7 p. m., fără ca să fie întrebați un cuvânt.

Și totuși instrucția se zice că se face.

——

„VISURI STUDENȚEȘTI", —lucrarea d-nului Ionescu-Muscel, se poate obține de la redacția ziarului nostru, în urma unei c. p.—La librării nu se găsește.

——

Studențimea aduce mulțumiri d-lor avocați Vlădescu, Paul Iliescu și Teodorescu pentru solicitudinea cu care apără și se îngrijesc de colegii noștri arestați, —cât și tuturor acelora cari au ținut să ajute traiul material al studenților depuși la Văcărești, prin generoasele lor contribuțiuni.

——

Dela Vaslui, din partea d-lui dr. Al. Popescu, primim vestea că la liceul de fete al societăței Femeilor Ortodoxe Române, se află suplinitor la matematici un jidan, în lipsa profesorului (studentul Bănescu), care-i la examen. Acest jidan, care nu are nici o pregătire, profanează catedra prin cuvinte pornografice și injurioase la adresa elevelor.

Cităm una din aceste expresii: „Se vede că sunteți născute pe la garduri".

Vinovat de această faptă e atât profesorul, care, spre rușinea lui, l'a numit, și direcția școalei care l'a primit.

Intrebăm pe d-na Alexandrina Cantacuzino, prezidenta Societății Ortodoxe a Femeilor Române, dacă știe despre acest lucru.

——

Din ziare aflăm că studentul C. Dimitriu Sterea, împreună cu alți 7 studenți, ar fi fost arestați și duși sub escortă la Focșani.

Faptul pentru care se zice că au fost arestați, ar fi că au împărțit „Cuvântul Studențesc".

Așteptăm știri pentru a reveni.

——

Insignele studenților se împart Luni, Mercurea și Vinerea, între orele 5½-7 p. m. iar sărbătoarea între orele 11-12 a. m.

Tipografia „STEAUA" Str. Vasile Lascăr No. 40 bis.

Girant responsabil, R. M. Coruneanu